

7. FIO Per

Samostalno izlagala u Zagrebu (1980, 1983, 1984), Kopru (1982), Dubrovniku (1984), Münchenu (1991); 1986. izlagala na bijenalu u Veneciji.

LIT.: Z. Maković, Zvjezdana Fio (katalog), Koper 1982. – D. Matičević, Prema novoj slici (katalog), Split 1982. – G. Kala, Mythos aus Jugoslawien, Die Furche (Wien), 29. II. 1984. Ž. Sa.

FIOLIĆ, Boris, arhitekt (Zagreb, 30. VII. 1959). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1984. Među njegova važnija izvedena djela ubrajaju se stambene zgrade Zelengaj — Kraljevac u Zagrebu (1990, sa Z. Boševskim) te »INA info-centar« u Zagrebu (1992, sa Z. Boševskim i M. Tadej). Zajedno sa Z. Boševskim sudjeluje na natječajima »Ljubljana 2019« (1985) hotel »Intercontinental« u Ljubljani (1989). Izlagao u Bologni i Beču.

LIT.: F. Vukić, L'Architettura di fine secolo a Zagabria (katalog), Bologna, 1991. – Raumgedanken (katalog), Beč 1992. F. Vu

FISCHER, Ignjat, arhitekt (Zagreb, 18. VI. 1870 — 19. I. 1948). Arhitekturu studirao u Beču i Pragu. Vodio je u Zagrebu veliki projektni atelje u okviru kojega je projektirao četrdesetak stambenih i poslovnih zgrada tvorničkih pogona. U svojim je ranim projektima izraziti predstavnik secesijske arhitekture i do 1914. ostvaruje nekoliko vrhunskih djela toga stila u Zagrebu: ugaona palača Rado na Strossmayerovu trgu 7 (1897), sanatorij u Klaićevoj ul. 18 (1908), zgrade dekanata i instituta za patologiju Medicinskoga fakulteta na Šalati (1911 – 12). U razdoblju između dva svj. r. projektira velik broj građevina u rasponu od neohistoricizma do umjerenoga modernizma u kojemu demonstrira veliku vještinu u svladavanju arhitektonskoga zadatka i sposobnost da se prilagodi zahtjevima doba. Najuspjelije su mu zgrada Šumarske industrije na Mažuranićevu trgu 5 (oko 1920), palača Gradske štedionice na Trgu bana Josipa Jelačića 10 (1922-25, proširenje 1931), poslovno-stambena kuća Arko na Dolcu 9 (1928), zgrade u Kurelčevoj ul. 3 (1928), Preradovićevoj ul. 5 (1925) i Jurišićevoj ul. 30 (1929) - sve u Zagrebu.

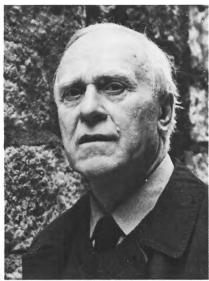
LIT.: *V. Potočnjak*, Arhitektura u Hrvatskoj 1888—1938, Građevinski vjesnik, 1939, 4—5. — *S. Planić*, Pedeset godina arhitekture u Hrvatskoj, Književnik, 1939, 2. — *T. Stahuljak*, Arhitektura u XX. stoljeću u Hrvatskoj, zbornik: Naša domovina, II, Zagreb 1943, str. 713—714. — T. Pl.

FISCHER VON ERLACH, Johann Bernhard, austr. arhitekt (Graz, 20. VII. 1656 — Beč, 5. IV. 1723). Svojim brojnim građevinama u Beču i drugim srednjoeur. gradovima spojio je stilske elemente tal., sjevernonjem. i franc. baroka. Za nas je značajan kao povjesničar graditeljstva, jer je u svojoj studiji o staroj arhitekturi objelodanio 1721. prvu idejnu rekonstrukciju Dioklecijanove palače u Splitu, koju je izradio s mnogo mašte.

BIBL.: Entwurf einer historischen Architektur, Wich 1721. – D. Kečkemet, Crteži i grafike Dioklecijanove palače Fischera von Erlacha, Peristil, 1987. T. Mar.

FISKOVIĆ, Cvito, povjesničar umjetnosti i konzervator (Orebić, 24. XII. 1908). Diplomirao na zagrebačkome Filozofskome fakultetu, gdje je i doktorirao 1938. tezom o korčulanskoj katedrali. God. 1936-42. kustos u Arheološkome muzeju u Splitu, 1945-77. ravnatelj Konzervatorskoga zavoda za Dalmaciju. God. 1950-70. vodi Historijski institut JAZU u Dubrovniku. Član JAZU od 1948. Pokrenuo je i uređivao časopise Prilozi za povijest umjetnosti u Dalmaciji (1946) i Anali Historijskog instituta JAZU u Dubrovníku (1952). Višegodišnji je uredník časopisa »Mogućnosti« i »Čakavska rič« u Splitu i znanstvenih izdanja Splitskoga književnoga kruga. Dugogodišnji rad na čuvanju i restauraciji spomenika spojio je s intenzivnim proučavanjem kulturne baštine Dalmacije razvivši interdisciplinarni pristup raznim stečevinama prošlosti istočnojadranske obale. U svojim je istraživanjima obuhvatio urbanističke i arhitektonske spomenike, djela kiparstva, slikarstva i umjetničkoga obrta od antike do najnovijega doba. Dao je velik doprinos poznavanju i monografskoj obradi najvećih hrv. umjetnika (Radovana, Jurja Dalmatinca, Blaža Jurjeva, I. Duknovića), ali i stranaca koji su djelovali u Dalmaciji tijekom stoljeća. Obradio je važne pojedinačne arhit. spomenike (korčulansku, kotorsku i hvarsku katedralu, dubrovačke ljetnikovce), započeo iskapanja u Dioklecijanovoj palači te vodio rekonstrukciju srednjovj. crkava, napisao je preglede kulturnih spomenika u Kotoru, Stonu, Makarskoj, Segetu, na Lastovu i Visu, bavio se kulturnim vezama Dalmacije i drugih krajeva. Osobito su važna njegova arhivska istraživanja kojima je u hrvatsku povijest umjetnosti unio bezbroj majstora domaćega podrijetla a mnogim umjetničkim djelima pronašao autora. U sinteznim pregledima pojedinih razdoblja i sredina ocrtao je obrise likovnoga života i stvaralaštva s naglaskom na regionalnim vrednotama u kontekstu općega razvoja na Sredozemlju i Europi. Poznavanje kulturne prošlosti Dalmacije proširio je i radovima iz povijesti književnosti, kazališta, glazbe, pomorstva i zdravstva, a ogledao se i kao prozni pisac te likovni kritičar suvremena izraza.

BIBL.: Najstariji grbovi grada Splita, VjHAD, 1936, 17; Doprinos upoznavanju kliške tvrđave, Sarajevo 1939; Korčulanska katedrala, Zagreb 1939; Drvena skulptura gotičkog stila u Splitu, VjHAD, 1940, 51; Opis trogirske katedrale iz XVIII. stoljeća, Split 1940; Tri ljetnikovca hrvatskih pjesnika, Zagreb 1940; Trifun Bokanić, Split 1940; Gotička drvena plastika u Trogiru, Rad JAZU, 1942, 275; Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947; Albanski umjetnik Andrija Aleši u Splitu i Rabu, Split 1948; Dubrovački zlatari od XIII. do XVII. stoljeća, SHP, 1949, 1; Istraživanja u srednjovjekovnoj crkvi sv. Nikole u Splitu, HZ, 1949, 1-4; Prilog proučavanju i zaštiti Dioklecijanove palače u Splitu, Rad JAZU, 1950, 279; Umjetnički obrt XV-XVI. stoljeća u Splitu, Marulićev zbornik, Zagreb 1950; Dubrovački sitnoslikari, Prilozi – Dalmacija, 1950; Lazanićevi kipovi u Dubrovniku, ibid.; Utjecaj Dioklecijanova mauzoleja na kasnije graditeljstvo, VjHAD, 1952, 53; Romaničke kuće u Splitu i Trogiru, SHP, 1952, 2; Bilješke o paškim spomenicima, Ljetopis JAZU, 1953, 57; O umjetničkim spomenicima grada Kotora, Spomenik Srpske akademije nauka, 1953, 103; Izgled splitskog Narodnog trga u prošlosti, Peristil, 1954, 1; Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955; Ignacije Macanović i njegov krug, Prilozi - Dalmacija, 1955; Zadarska renesansna crkva sv. Marije, ibid., 1956; Maravićeve arkadne niše u Dubrovniku, ibid.; Bogorodica s djetetom Nikole Firentinca u Orebićima, Peristil, 1957, 2; Novi nalazi u splitskoj katedrali, Bulletin JAZU, 1958, 2; Aleši, Firentinac i Duknović u Trogiru, ibid., 1959, 1; Zadarski sredovječni majstori, Split 1959; Tri šibenska reljefa Nikole Firentinca, Peristil, 1960, 3; Pri završetku razgovora o dubrovačkoj Divoni,

CVITO FISKOVIĆ

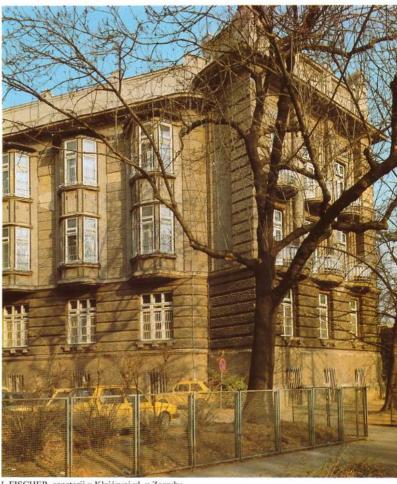
Prilozi - Dalmacija, 1960; Radovi Nikole Firentinca u Zadru, Peristil, 1961, 4; Neobjavljeno djelo Blaža Jurjeva u Stonu, Prilozi - Dalmacija, 1961; Dubrovački i primorski graditelji XIII-XIV stoljeća u Srbiji, Bosni i Hercegovini, Peristil, 1962, 5; Ljetnikovac Hanibala Lucića u Hvaru, Anali - Dubrovnik, 1962, 8-9; Skulpture mletačkog kipara Nikole Dente u Trogiru, Prilozi - Dalmacija, 1962; Poliptih Blaža Jurjeva u trogirskoj katedrali, ibid.; Lokrumski spomenici, Bulletin JAZU, 1963, 1-2; Juraj Dalmatinac, Zagreb 1963; Neobjavljena djela Girolama i Francesca da Santa Croce na Visu, Lopudu i Korčuli, Peristil, 1963-64, 6-7; Dalmatinske freske, Zagreb 1965; Radovan, Zagreb 1965; Stilska zakašnjenja na stolnoj crkvi u Kotoru, Prilozi - Dalmacija, 1966; Lastovski spomenici, ibid.; Neobjavljena romanička Gospa iz Splita, Peristil, 1966, 8-9; Kultura dubrovačkog ladanja, Split 1966; Mletački reljefi XIV stoljeća u Dubrovniku, Anali - Dubrovnik, 1966, 10-11; Slike Nikole Grassija u Trogiru i na Visu, Zbornik zaštite spomenika kulture, 1966, 17; Spomenici otoką Visa od IX do XIX stoljeća, Prilozi - Dalmacija, 1968; Duknovićeva vrata Cipikove palače u Trogiru, Peristil, 1968, 10-11; Trogirski majstor Mavar, Anali - Dubrovnik, 1970, 12; Romaničko raspelo iz crkve sv. Križa u Splitu, Peristil, 1969-70, 12-13; Spomenici grada Makarske, Makarski zbornik, 1971; Dodiri mletačkih i dalmatinskih kipara i graditelja do XV stoljeća, Rad JAZU, 1971, 360; Urbanističko usavršavanje Korčule Kanavelićeva vremena, Mogućnosti, 1972, 2; Iz glazbene prošlosti Dalmacije, orgulje, ibid., 1974, 6-7; Gotički triptih u Segetu, Bulletin JAZU, 1974, 1-3; Trifun Bokanić na Hvaru, Peristil, 1973 – 74, 16 – 17; O poliptihu Blaža Jurjeva u Trogiru, Prilozi – Dalmacija, 1975; Hvarska katedrala, Split 1976; Engleski spomenici i umjetnine u Dalmaciji, Peristil, 1979, 22; Baština starih hrvatskih pisaca, Split 1979; U tragu za splitskom romanikom, Bulletin JAZU, 1980, 2; Studije i eseji, Split 1982; Prilozi o viškim spomenicima, u djelu: Od Isse do Visa, Split 1982; Mjedeni pladnjevi 15-17 stoljeća u Hrvatskoj, SHP, 1982, 12; Sorkočevićev ljetnikovac na Lapadu, Rad JAZU, 1982, 397; Juraj Dalmatinac, Zagreb 1982; Ranokršćanska memorija i groblje na Majsanu, SHP, 1983, 12; Antička naseobina na Majsanu, Prilozi – Dalmacija, 1984; Romaničko-gotički slog samostana Male braće, u knjizi: Samostan Male braće u Dubrovniku, Zagreb 1985; Gotičko-renesansni slog samostana Male braće, ibid; Izabrana djela, Pet stoljeća hrvatske književnosti, 124, Zagreb 1985; Kipovi Pietà u Dalmaciji i Boki Kotorskoj, Peristil, 1986, 29; Prilog poznavanju kiparstva i graditeljstva 15. i 16. stoljeća u Rabu, Rapski zbornik, Zagreb 1987; Arhitekt Josip Slade, Trogir 1987; Ivan Duknović, Ioannes Dalmata u domovini, Split 1990; Humanizacija sred Dioklecianove palače u Splitu, Mogućnosti, 1991, 5/6/7; Župna crkva u Blatu na Korčuli, Radovi IPU, 1992, 16; Srebrni križ Šibenskog zlatara Andrije Doroševića u Splitu, Kulturna baština, 1993, 22-23.

LIT.: Fiskovićev zbornik, I-II (s bibliografijom), Prilozi-Dalmacija, 1980. i 1981. - J Perić, U povodu osamdeset godina života Cvita Fiskovića, Anali – Dubrovnik, 1988, 26; J. Belamarić, Rad Cvita Fiskovića na izučavanju i zaštiti naše kulturno-povijesne baštine, ibid. N. Vekarić, Bibliografija radova Cvita Fiskovića 1979 – 88, ibid.

FISKOVIĆ, Igor, povjesničar umjetnosti i arheolog (Orebić, 23. IV. 1944). Diplomirao 1968. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu; doktorirao 1975. obradom ranokršć, arhitekture Brača i Šolte. Od 1970. predaje na Filozofskome fakultetu, od 1982. vodi katedru za srednjovj. umjetnost. Istražuje likovno stvaralaštvo hrv. obale u slojevima do XVI. st. Objavljuje znanstvene studije od 1966, poglavito s tematikom iz ranokršć., srednjovj. i renesansne umjetnosti. Organizirao je izložbe sinteznoga značaja (»Romaničko slikarstvo u Hrvatskoj«, »Tisuću godina hrvatske skulpture«), sastavio scenarije TV serijala »Umjetnost i spomenička baština Hrvatske«, urednik časopisa i znanstvenih zbornika te enciklopedijskih izdanja Leksikografskoga zavoda »Miroslav Krleža«. Od 1992. ravnatelj Zavoda za zaštitu spomenika u Dubrovniku, pri kojemu je osnovao restauratorsku radionicu. Bio je jedan od pokretača Međunarodnoga istraživačkoga centra za kasnu antiku i srednji vijek u Motovunu.

BIBL.: Prijedlog za kipara Jurja Petrovića, Peristil, 1967, 8-9; Kulturno-umjetnička prošlost Pelješkog kanala, Split 1972; Pelješac u protopovijesti i antici, Pelješki zbornik, 1976, 1; O ranokršćanskim spomenicima naronitanskog područja, u knjizi: Dolina rijeke Neretve od prethistorije do ranog srednjeg vijeka, Split 1980; Ranokršćanski sarkofazi s otoka Brača, VjAHD, 1981, 75; Neki vidovi umjetničkog rada J. Dalmatinca u Šibeniku i Splitu, Radovi HIJZ, 1981, 27 – 28; O ranokršćanskoj arhitekturi na otocima Braču i Šolti, Arheološki radovi i rasprave, VIII-IX, Zagreb 1982; Gotička kultura Trogira, Mogućnosti, 1982, 10-11; Juraj Dalmatinac u Ankoni, Peristil, 1984, 27-28; Prilog proučavanju porijekla predromaničke arhitekture na južnom Jadranu, SHP, 1985, 15; Utjecaji i odrazi J. Dalmatinca u Šibeniku, Radovi IPU, 1984, 3-6; Srednjovjekovna skulptura u franjevačkom samostanu, Zbornik samostana male braće u Dubrovniku, Dubrovnik 1985; Nadgrobna plastika humanističkog doba na našem primorju, Dometi, 1984, 1-3; Srednjovjekovna preuređenja ranokršćanskih svetišta u dubrovačkom kraju, u knjizi: Arheološka istraživanja na dubrovačkom području, Zagreb 1986; Kiparstvo XV-XVI st., u katalogu: Zlatno doba Dubrovnika, Zagreb 1987; Romaničko slikarstvo u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1987; Za Jurja Matijeva i Veneciju, Prilozi – Dalmacija, 1988; Juraj Matijev i Jacopo Bellini, Radovi IPU, 1989, 12-13; Dalmatinski prostori i stari majstori, Split 1990; Tipologija i morfologija oltarnih slika 15. st. u Dalmaciji, Prilozi - Dalmacija, 1990; Historical Signs of Identity of Dubrovnik, Dubrovnik 1993; »Nebeski Jeruzalem« u kapeli bl. Ivana Trogirskoga, Prilozi - Dalmacija, 1993; Gothic Art, u knjizi: Cultural Heritage of Croatia in the War 1991/92, Zagreb 1993; Reljef renesansnog Dubrovnika, Dubrovnik 1993; Antički motivi u simbolici dubrovačke državnosti, u zborniku: Umjetnost na istočnoj obali Jadrana u kontekstu europske tradicije, Rijeka 1993.

FISKOVIĆ, Vicko, slikar (Orebić, ?—?), djelovao u prvoj pol. XIX. st. Učio kod dubrovačkog slikara R. Martinija. Izradio u bakrorezu portret dubrovačkog pjesnika Junija Rastića na prvoj stranici njegove zbirke lat. pjesama tiskane u Padovi 1816, te zemljopisnu kartu poluotoka Pelješca. LIT.: V. Ivančević, O pelješkim pomorcima iz roda Fisković u XVIII i u početku XIX st., Anali - Dubrovnik, 1978

I. FISCHER, sanatorij u Klaićevoj ul. u Zagrebu

FISER, Vera, kiparica i slikarica (Zagreb, 27. I. 1925). Diplomirala je na Akademiji u Zagrebu 1951 (V. Radauš). Izlaže od 1953. Sklona je eksperimentiranju i raznolikosti u tematskim i tehničkim mogućnostima oblikovanja. Među prvima u nas težila je spajanju slike i kipa. Djela joj se kreću u rasponu od apstrakcije do pop-arta i neosecesije (Lolita, 1965; Cvijet, 1973). U kasnijim akcijama aludira na suvremene probleme (Organizacija radnika čistoće, 1978). Samostalno je izlagala u Zagrebu (1961, 1965, 1973, 1976, 1978, 1986, 1987, 1988, 1992, 1993), Malinskoj i New Yorku. Monumentalnu skulpturu izvela je u Cazinu i Sisku.

FIŠIĆ (Fišević), Nikola, zlatar i kalupar (? — Dubrovnik, oko 1780). Sin je dubrovačkoga zlatara Matka Fišića, pa je očevu radionicu preuzeo 1730. U kovnici radi 1730 – 49. God. 1738. restaurirao je kasnogotičku kadionicu u franjevačkom samostanu u Dubrovniku, a 1739. izradio medalju-zlatni dukat koji je Senat poklonio Jakovu Arneriću.

LIT.: N. Bezić-Božanić, Majstori Dalmacije, I, Split 1978.

FIŠTER, Ivica, naivni slikar (Vugrovec, 19. IX. 1952). Po zanimanju pismoslikar. Prve radove potkraj šezdesetih godina slika pod utjecajem F. Klopotana. Potom pronalazi vlastite teme i stil; slikajući na staklu prigorske krajolike u simboličkim značenjima, sažima prizore s kolorističkim učincima (Prigorska idila, Buđenje, Jutarnja tišina). Samostalno je izlagao u Vugrovcu (1975), Zagrebu (1980, 1981, 1985, 1991, 1992), Starigradu (1982), Krapinskim Toplicama (1985), Opatiji (1986), Den Haagu (1981, 1983), Pittsburghu (1986), Zürichu (1987), Padovi (1989).

LIT.: J. Škunca, Ivica Fišter (katalog), Zagreb 1980. - J. Škunca, J. Baldaní i A. Bauer, Ivica Fišter (katalog), Zagreb 1985. – M. Bešlić, Ivica Fišter (katalog), Sesvete 1989. – Ž. Zdelar, Ivica Fišter (katalog), 1992.

FIŠTER, Vinko, slikar (Kučanec, 8. III. 1945). Završio je Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1966. Bavi se crtežom, grafikom i skulpturom. Prvu sliku-objekt načinio 1972. Njegovi radovi u pleksi-staklu prostorna su djela s dvostrukom slikom u kojoj su svjetlost i sjena sastavni dio kompozicije. U tematskim ciklusima (Prostornost kocke, Bioobjekti) razvija egzaktnu raščlambu prostora. U pastelima na konstruktivistički način interpretira likove iz renesansne umjetnosti (ciklus Uccello). Između